

ROZSTANIA • OBITUARIES

Mgr HENRYK STASIAK
(19 III 1911 – 30 IX 1996)

W dniu 30 września 1996 r. zmarł mgr Henryk Stasiak, botanik i ekolog, działacz ochrony przyrody, związany z instytutami rolniczymi w Puławach.

Urodził się 19 marca 1911 r. we wsi Brzozowskie koło Kurowa. Wykształcenie średnie uzyskał w Gimnazjum im. A. J. ks. Czartoryskiego w Puławach. Po odbyciu służby wojskowej wstąpił na Wydział Rolniczo-Leśny Uniwersytetu Poznańskiego, gdzie po trzech latach został asystentem Katedry Botaniki Ogólnej. Jednocześnie podjął studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym. Wybuch wojny uniemożliwił ukończenie studiów, a praca magisterska o chorobach buraka cukrowego zaginęła. Po krótkiej niewoli wraca do rodzinnych Klementowic.

W 1941 r. podejmuje pracę asystenta Wydziału Gleboznawstwa w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Od 1947 r. obejmuje analogiczne stanowisko w Zakładzie Systematyki i Genetyki Roślin Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Większość profesorów PIGNW pracowało podobnie na dwóch etatach, wspierając w ten sposób młodą uczelnię. Co druga

Rada Naukowa wydziału Matematyczno-przyrodniczego odbywała się z tych względów w Puławach.

W tym czasie Henryk Stasiak uczestniczył w opracowaniu przez PINGW zasad gospodarowania na obszarze „trójkąta Puławy – Kazimierz – Nałęczów”, był autorem tego popularnego dziś określenia i wykonał plan ochrony zagrożonych roślin (6 rezerwatów). Pracując zaś na UMCS nie wyrażał zgody na poddanie się egzaminom magisterskim. Odpowiednio zaranżowana komisja poprosiła go o zreferowanie, w puławskim pałacu, tez ochrony „trójkąta”. Po ich przedstawieniu, prelegentowi złożono gratulacje zdania egzaminu magisterskiego na celująco! H. Stasiak oburzony opuścił salę. Po tym incydencie pozostał Mu tytuł magistra filozofii w zakresie botaniki.... Po latach, podobnie zareagował na propozycję doktoratu. „Ja? U ciebie?!” – odezwał się do przyszłego promotora.

Do pracy wyłącznie w Puławach powrócił w 1953 r., gdzie w Instytucie Melioracji i Użytków Zielonych został zweryfikowany na stanowisko adiunkta. Przechodzi z całą placówką w 1956 r. do Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa, gdzie pracował do odejścia na emeryturę w 1976 r. Równocześnie był zatrudniony w latach 1957–1963 w Lubelskim Oddziale Zakładu Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk w Krakowie (na 1/2 etatu). Z zachęty prof. W. Szafera powtarza badania florystyczne R. Sacewicza z 1902 r. w Nałęczowie. W trakcie przygotowywania *Roślin polskich* występowały już bliskie kontakty z prof. W. Szaferem, czego dowodem jest zamieszczone podziękowanie H. Stasiakowi (1953). Nad doskonaleniem tego klucza pracował prawie do końca życia, zapisując na marginesach swoje uwagi i propozycje. Był niepospolitym znawcą języka polskiego, etymologii polskich i łacińskich nazw roślin.

Pasją Jego życia było gromadzenie zielnika. Jak kiedyś powiedział „botanik składa się z ciała i zielnika”. Znakomicie powiększył zbiory Instytutu, których początki sięgają powołania uczelni rolniczo-leśnej pod zaborem rosyjskim, w 1862 r. Z dużą skrupulatnością studiował prace swoich poprzedników, florystów badających znane Mu okolice. Dla przykładu, z dwóch roślin opisanych w Kazimierzu przez ks. K. Kluka: hebdu i wiciokrzewu pomorskiego, ten ostatni wg H. Stasiaka jest pomyłką.

Przez przeszło pół wieku (1941–1996) był botanikiem Instytutu, bowiem przechodząc na emeryturę nie zerwał łączności z nim, biurko i zielniki pozostawały na dawnym miejscu. Służył zawsze pomocą w oznaczaniu roślin, nikomu nie odmawiał. Szczególnym zainteresowaniem darzył Ogród Puławski, napisał przewodniki po nim. Wiele lat poświęcił „Lasowi Ru-

da” – leśnictwu służącemu od 1895 r. do badań naukowych. Jego zainteresowań i badań terenowych nie sposób zliczyć.

Był członkiem wielu towarzystw naukowych i organizacji społecznych. Na wniosek jednej z nich, Ligi Ochrony Przyrody, został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Wiele potrzeba było zabiegów, aby zgodził się przyjąć to jedyne odznaczenie. Henryk Stasiak był bowiem nieprzejednanym przeciwnikiem reżimu komunistycznego. To tłumaczy Jego wstręt do upolitycznionej nauki w PRL.

Mgr Henryk Stasiak, oprócz swoich pasji życiowych: botaniki i ochrony przyrody, miał i inne zainteresowania – posiadał znaczną wiedzę z zakresu: geologii, geomorfologii, hydrologii, meteorologii, wreszcie astronomii i nauk humanistycznych. Był znawcą poezji, sam też pisywał wiersze. Posiadał duży dar dowcipu, humoru i satyrycznego spojrzenia. Łatwo stawał się „duszą” dobrego towarzystwa.

Został pochowany na cmentarzu Włostowskim w Puławach.

Adam WOLK

DR HAB. ZYGMUNT POPIOLEK
PROFESOR NADZWYCZAJNY UNIwersYTETU
MARII CURIE-SKOŁODOWSKIEJ W LUBLINIE
 (10 IV 1942 – 6 VIII 1996)

Dr hab. Zygmunt Popiołek, Professor of the Maria
Curie-Skłodowska University in Lublin
 (10 IV 1942 – 6 VIII 1996)

Dnia 6 sierpnia 1996 roku, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł dr hab. Zygmunt Popiołek, profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, długoletni pracownik Zakładu Ekologii Instytutu Biologii UMCS.

Zygmunt Popiołek urodził się 10 kwietnia 1942 roku w Karczmiskach (woj. lubelskie), w rodzinie nauczycielskiej. Szkołę podstawową ukończył w rodzinnej miejscowości, a w latach 1956–1960 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Opolu Lubelskim. W 1960 r. podjął studia biologiczne na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UMCS w Lublinie, a po trzech latach wybrał specjalizację botaniczną i rozpoczął pracę dyplomową w Katedrze Systematyki i Geografii Roślin, pod kierunkiem prof. dr Józefa Motyki. Dyplom magistra biologii w zakresie botaniki uzyskał w 1965 roku na podstawie pracy *Badania nad zawartością substancji porostowych w poszczególnych gatunkach rodzaju Ramalina*.

W dniu 1 lipca 1965 roku podjął pracę w Katedrze

Gleboznawstwa Instytutu Nauk o Ziemi UMCS jako asystent naukowo-techniczny, a po przeszło dwóch latach (1 października 1967 r.) rozpoczął staż naukowy w Zakładzie Ekologii Roślin Instytutu Biologii UMCS. Z tą jednostką był związany aż do swojej śmierci, przechodząc wszystkie szczeble kariery zawodowej – od asystenta-stażysty do stanowiska profesora nadzwyczajnego UMCS.

Profesor Popiołek w okresie swojej 30-letniej pracy zawodowej zajmował się różnorodną problematyką badawczą i pozostawił po sobie bogaty dorobek z zakresu fitosocjologii, ekologii roślin, kartografii geobotanicznej i ochrony przyrody.

Głównym nurtem Jego zainteresowań badawczych była roślinność wodna i przybrzeżna jezior Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego. Badania na tym terenie prowadził niemal 30 lat. Efektem pierwszego etapu badań była praca doktorska pt. *Roślinność wodna i przybrzeżna jezior okolic Ostrowa Lubelskiego na tle warunków siedliskowych*, na podstawie której w 1974 r. uzyskał stopień doktora nauk przyrodniczych. Tej samej problematyce była poświęcona również rozprawa habilitacyjna *Zróżnicowanie roślinności wodnej i przybrzeżnej na tle warunków siedliskowych w obrębie kompleksu jezior Lubelskiego Zagłębła Węglowego* (1989). Wyniki Jego badań stały się na długie lata podstawą do śledzenia zmian zachodzących w zbiorowiskach naturalnych pod wpływem antropopresji.

Profesor Popiołek uczestniczył także w wielu badaniach zespołowych. Dwa opracowania, wieńczące wieloletnie badania terenowe, zostały wyróżnione nagrodami ministra: w 1978 r. – prace nad produktywnością ekosystemów leśnych oraz w 1993 r. – monografia i mapy zbiorowisk roślinnych Roztoczańskiego Parku Narodowego. Pierwszy cykl prac nad produktywnością ekosystemów leśnych powstał w ramach tematu węzłowego 09.01.7.3. „Struktura i przyrost drzewostanu sosnowego na siedlisku lasu liściastego”. W drugim przypadku nagrodzona została zespołowa praca typu monograficznego pt. *Zbiorowiska roślinne Roztoczańskiego Parku Narodowego na tle warunków siedliskowych* (Izdebski i in. 1992) oraz mapy: zbiorowisk leśnych i rozmieszczenia rzadkich gatunków roślin naczyniowych (po 11 ark. w skali 1:5000), a także zbiorowisk nieleśnych (1 ark. w skali 1:2500, 2 ark. w skali 1:5000). Dzięki tym opracowaniom Roztoczański Park Narodowy wysunął się na czołową pozycję wśród parków narodowych pod względem waloryzacji przyrodniczej. Na uwagę zasługuje również Jego udział w opracowaniu „Szata roślinna wybranych powierzchni Roztocza na tle warunków siedliskowych”, wykonanym w ramach tematu CPBP 04.06.03.01, a stanowiącym podstawę do badań faunistycznych tego regionu.

Wiele czasu i wysiłku poświęcił Profesor Popiołek działalności dydaktyczno-wychowawczej, czym zaskarbił sobie wdzięczność studentów i absolwentów wielu roczników studiów biologicznych. Prowadził różnorodne zajęcia na studiach stacjonarnych, zaocznych i podyplomowych, opiekował się magistrantami, a po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego sam promował i recenzował wiele prac. We wczesniejszym okresie swojej działalności w UMCS pełnił funkcje opiekuna naukowego roku oraz kilku obozów studenckich i sekcji botanicznej Koła Naukowego Biologów. Był kilkakrotnie egzaminatorem z biologii na egzaminach wstępnych, a także konsultantem z zakresu ekologii dla szkół średnich w Lubelskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk. Za swoją działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną był wielokrotnie wyróżniany nagrodami Rektora UMCS, a w 1988 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Był nasz Kolega, Profesor Zygmunt Popiołek, Człowiekiem skromnym i bezkonfliktowym, życzliwym ludziom. W ostatnich latach z wielką godnością, pokorą i pogodą znosił dolegliwości i cierpienia, jakie niosła ze sobą ciężka choroba. Odszedł cicho i niepostrzeżenie. Pożegnaliśmy Go 9 sierpnia 1996 roku na cmentarzu komunalnym przy Drodze Męczenni-

ków Majdanka w Lublinie, gdzie został pochowany. W naszej pamięci pozostanie na zawsze.

Bożenna CZARNECKA

LISTA PUBLIKACJI PROFESORA ZYGMUNTA POPIOŁKA (1942–1996)

- [1] BYSTREK J., POPIOLEK Z. 1967. Badania nad zawartością substancji porostowych z rodzaju *Ramalina* Ach. Cz. I. Zmienność chemiczna i morfologiczna *Ramalina carpatian* Koerb. *Acta Soc. Bot. Pol.* **36**: 545–548.
- [2] POPIOLEK Z. 1967. Badania nad zawartością substancji porostowych u niektórych gatunków rodzaju *Ramalina*. Cz. II. *Ann. UMCS, sec. C 22*: 165–168.
- [3] IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1969. Charakterystyka geobotaniczna projektowanego rezerwatu leśnego im. Z. Czubińskiego na Roztoczu Środkowym. *Ann. UMCS, sec. C 24*: 137–162.
- [4] IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1969. Nowe stanowisko zimoziołu północnego (*Linnaea borealis* L.) na Roztoczu Środkowym. *Chrońmy Przyr. Ojcz.* **3**: 38–39.
- [5] POPIOLEK Z. 1971. Roślinność wodna i przybrzeżna jezior okolic Ostrowa Lubelskiego na tle warunków siedliskowych. Cz. I. Jezioro Kleszczów. *Ann. UMCS, sec. C 26*: 387–408.
- [6] POPIOLEK Z. 1972. Roślinność wodna i przybrzeżna jezior okolic Ostrowa Lubelskiego na tle warunków siedliskowych. Cz. II. Jezioro Kleszczów. *Ann. UMCS, sec. C 27*: 247–270.
- [7] POPIOLEK Z. 1973. Roślinność wodna i przybrzeżna jezior okolic Ostrowa Lubelskiego na tle warunków siedliskowych. Cz. III. Jezioro Miejskie. *Ann. UMCS, sec. C 28*: 109–213.
- [8] IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1973. Ocena geobotaniczna zespołu *Inuletum ensifoliae* w Bochotnicy koło Kazimierza Dolnego. *Ann. UMCS, sec. C 28*: 125–138.
- [9] POPIOLEK Z. 1974. Recenzja: IZDEBSKI K., GRĄDZIEL T. 1971. *Roztocze. Wszczęświat 12*.
- [10] POPIOLEK Z. 1974. Roślinność wodna i przybrzeżna jezior okolic Ostrowa Lubelskiego na tle warunków siedliskowych. Cz. IV. Jezioro Czarne Gościńskie. *Ann. UMCS, sec. C 29*: 333–353.
- [11] POPIOLEK Z. 1975. Roślinność wodna i przybrzeżna jezior okolic Ostrowa Lubelskiego na tle warunków siedliskowych. *Ann. UMCS, sec. C 30*: 151–158.
- [12] IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1975. Dynamika zawartości przyswajalnego fosforu i potasu w roślinach i glebie zespołów borowych na Roztoczu Środkowym. *Ann. UMCS, sec. C 30*: 101–112.
- [13] IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1976. Produkcyjność runa wybranych zbiorowisk borowych na Roztoczu Środkowym. *Ann. UMCS, sec. C 31*: 55–67.
- [14] IZDEBSKI K., KIMS A. T., KOZAK K., MICHNA E., POPIOLEK Z., STĄCZEK A., ZINKIEWICZ A. 1976. Influence of Habitats of Two Forest Ecosystems on Productivity of Pine Stands in Central Roztocze. PART I. Wpływ siedlisk dwóch ekosystemów leśnych na produkcyj-

- ność drzewostanu sosnowego na Roztoczu Środkowym. Cz. I. *Ann. UMCS, sec. C* **31**: 1–54.
- [15] IZDEBSKI K., KIMSZA T., KOZAK K., MICHNA E., POPIOLEK Z., STĄCZEK A., ZINKIEWICZ A. 1977. Influence of Habitats of Two Forest Ecosystems on Productivity of Pine Stands in Central Roztocze. Part II. Wpływ siedlisk dwóch ekosystemów leśnych na produktywność drzewostanu sosnowego na Roztoczu Środkowym. Cz. II. *Ann. UMCS, sec. C* **32**: 1–43.
- [16] IZDEBSKI K., KIMSZA T., KOZAK K., MICHNA E., POPIOLEK Z., STĄCZEK A., ZINKIEWICZ A. 1977. The effect of Habitats in Two Forest Ecosystems on the Productivity of Pine Stands in Central Roztocze. Part III. Wpływ siedlisk dwóch ekosystemów leśnych na produktywność drzewostanu sosnowego na Roztoczu Środkowym. Cz. III. *Ekol. Pol.* **25**: 89–105.
- [17] POPIOLEK Z. 1978. Ocena stanu biomasy runa i mchów wybranych zbiorowisk leśnych w nadleśnictwie Janów Lubelski. *Ann. UMCS, sec. C* **33**: 237–252.
- [18] IZDEBSKI K., GRĄDZIEL T., POPIOLEK Z. 1978. Ścieżka przyrodnicza na Bukowej Górze (przewodnik dydaktyczny). Wyd. RPN, ss. 15.
- [19] IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1982. Charakterystyka geobotaniczna projektowanego rezerwatu Listki. *Ann. UMCS, sec. C* **37**: 233–254.
- [20] IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1983. Charakterystyka geobotaniczna projektowanego rezerwatu Czarny Las. *Folia Soc. Scient. Lubl.* **26** (Biol. 1): 51–57.
- [21] IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1985. Charakterystyka rezerwatu leśnego Dobryń. *Ann. UMCS, sec. C* **40**: 225–242.
- [22] GRĄDZIEL T., IZDEBSKI K., POPIOLEK Z. 1986. Projektowany rezerwat faunistyczny Warzewo. *Ann. UMCS, sec. C* **41**: 33–53.
- [23] POPIOLEK Z. 1988. Zróżnicowanie roślinności wodnej i przybrzeżnej na tle warunków siedliskowych w obrębie kompleksu jezior Lubelskiego Zagłębia Węglowego. *UMCS. Wydz. BiNoZ. Rozprawy Habilitacyjne* **35**, ss. 108. Lublin.
- [24] IZDEBSKI K., LIPIEC W., LORENS B., POPIOLEK Z. 1988. Ekologiczna ocena stanowisk *Linnaea borealis* L. w Roztoczańskim Parku Narodowym. *Ann. UMCS, sec. C* **43**: 147–160.
- [25] IZDEBSKI K., CZARNECKA B., GRĄDZIEL T., LORENS B., POPIOLEK Z. 1991. Mapy zbiorowisk roślinnych i rozmieszczenia roślin rzadkich Roztoczańskiego Parku Narodowego. Wyd. UMCS, Lublin.
- [26] POPIOLEK Z., IZDEBSKI K. 1991. Mapa nieleśnych zbiorowisk roślinnych Roztoczańskiego Parku Narodowego. Wyd. UMCS, Lublin.
- [27] LORENS B., GRĄDZIEL T., POPIOLEK T., IZDEBSKI K. 1991. Charakterystyka geobotaniczna projektowanego rezerwatu leśnego Międzyrzeki w Roztoczańskim Parku Narodowym. *Ann. UMCS, sec. C* **46**: 61–81.
- [28] IZDEBSKI K., CZARNECKA B., GRĄDZIEL T., LORENS B., POPIOLEK Z. 1992. Zbiorowiska roślinne Roztoczańskiego Parku Narodowego na tle warunków siedliskowych. Wyd. UMCS, Lublin, ss. 268.
- [29] POPIOLEK Z., IZDEBSKI K. 1992. Roślinność nieleśna. [W:] K. IZDEBSKI i in. *Zbiorowiska roślinne Roztoczańskiego Parku Narodowego na tle warunków siedliskowych*. Wyd. UMCS, Lublin, ss. 206–242.
- [30] LORENS B., GRĄDZIEL T., POPIOLEK Z., IZDEBSKI K. 1992. Szata roślinna wybranych powierzchni Roztocza na tle warunków siedliskowych. *Fragm. Faunistica* **35**: 237–283.
- [31] POPIOLEK Z., IZDEBSKI K., LORENS B. 1993. Dynamika zawartości składników mineralnych w glebie i dominujących gatunkach runa zespołu *Tilio-Carpinetum* w Koponicy koło Lublina. *Ann. UMCS, sec. C* **48**: 21–35.
- [32] POPIOLEK Z. 1993. Zbiorowiska łąkowe [W:] T. WILGAT (red.), *Roztoczański Park Narodowy*. Wyd. RPN, Lublin, ss. 106–108.
- [33] POPIOLEK Z. 1993. Rezerваты przyrody. [W:] T. Wilgat (red.) *Roztoczański Park Narodowy*. Wyd. RPN, Lublin, ss. 152–156.
- [34] IZDEBSKI K., GRĄDZIEL T., LORENS B., POPIOLEK Z. 1993. Potencjalna roślinność naturalna obszarów nieleśnych Roztoczańskiego Parku Narodowego. *Ann. UMCS, sec. C* **48**: 37–48.
- [35] POPIOLEK Z., GRĄDZIEL T., IZDEBSKI K. 1994. Ekologiczna ocena stanowisk *Allium ursinum* L. i *A. victorialis* L. w Roztoczańskim Parku Narodowym. *Ann. UMCS, sec. C* **49**: 59–73.
- [36] POPIOLEK Z., GRĄDZIEL T., IZDEBSKI K. 1994. Ekologiczna ocena stanowisk *Vinca minor* L. w Roztoczańskim Parku Narodowym. *Ann. UMCS, sec. C* **49**: 75–88.
- [37] IZDEBSKI K., GRĄDZIEL T., LORENS B., POPIOLEK Z. 1996. Procesy zachodzące w zbiorowiskach roślinnych ekotonów woda-łąd na obszarze objętym programem renaturalizacji. [W:] T. J. CHMIELEWSKI, M. HARASIMIUK, S. RADWAN (red.), *Renaturalizacja ekosystemów wodno-torfowiskowych na Pojezierzu Łęczysko-Włodawskim*. Wyd. Lubelska Fundacja Ochrony Środowiska, Lublin, ss. 89–112.
- [38] POPIOLEK Z. 1995. Charakterystyka geobotaniczna roślinności torfowiskowo-łąkowej rezerwatu Roztocze w ukraińskiej części Roztocza Południowego. *Ann. UMCS, sec. C* **50**: 39–54.
- [39] POPIOLEK Z., SUGIER P. 1995. Roślinność wodna i przybrzeżna jezior Poleskiego Parku Narodowego na tle warunków siedliskowych. Jezioro Karaśne. *Ann. UMCS, sec. C* **50**: 55–62.
- [40] SUGIER P., POPIOLEK Z. 1996. Ekologiczna ocena stanowisk *Huperzia selago* w Roztoczańskim Parku Narodowym. *Parki nar. Rez. przyr.* **16**: 11–25.

POŻEGNANIE

Odszedł na zawsze Profesor dr hab. Zygmunt Popiołek, nasz współpracownik i kolega z Zakładu Ekologii Instytutu Biologii UMCS. Pozostawił po sobie bogaty i cenny dorobek naukowy z różnych dziedzin: fitosocjologii, ekologii roślin, kartografii geobotanicznej i ochrony przyrody. Na szczególne podkreślenie

zastępują Jego opracowania, dotyczące roślinności wodnej i przybrzeżnej jezior Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego, które były przedmiotem Jego rozprawy doktorskiej i habilitacyjnej. Wyniki tych badań stały się na długie lata podstawą do śledzenia dalszych zmian zachodzących w zespołach naturalnych pod wpływem antropopresji.

Prof. Popiołek w czasie swojej ponad 30-letniej pracy zawodowej uczestniczył również w wielu badaniach zespołowych. Dwa opracowania, wieńczące wieloletnie badania terenowe, zostały wyróżnione nagrodami ministra. Były to: w 1978 roku prace nad produktywnością ekosystemów leśnych oraz w 1993 roku monografia i mapy zbiorowisk roślinnych Roztoczańskiego Parku Narodowego.

Prof. Popiołek wiele czasu i wysiłku poświęcił działalności dydaktyczno-wychowawczej. Prowadził różnorodnie zajęcia na studiach dziennych, zaocznych i podyplomowych, opiekował się magistrantami, a po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego sam promował i recenzował wiele prac. Zaskarbił sobie wdzięczność wielu roczników absolwentów biologii. Za swoją działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną był wielokrotnie wyróżniany nagrodami Rektora, a w 1988 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Jakże trudno jest pożegnać Człowieka, którego znało się wiele lat, tak jak w naszym przypadku 20, a nawet 30. Człowieka, który – tak jak w moim przypadku, zanim stał się Kolegą, był Nauczycielem i Opiekunem pracy magisterskiej. Potem przez kilka lat pracowaliśmy w tym samym Zakładzie, przez kilka następnych – prowadziliśmy wspólne badania terenowe. I kilka miesięcy temu, gdy miałam wrócić do Zakładu Ekologii, zabrakło kilku dni, aby znowu się spotkać, aby podjąć dalszą wspólną pracę...

Był nasz Drogą Kolegą, Ś.p. Zygmunt Popiołek, Człowiekiem skromnym, cichym i bezkonfliktowym, życzliwym ludziom. W ostatnich latach z wielką godnością, pokorą i pogodą znosił dolegliwości i cierpienia, jakie niosła ze sobą ciężka choroba. Odszedł cicho i niepostrzeżenie. W naszej pamięci pozostanie na zawsze.

W imieniu wszystkich pracowników Zakładu składam serdeczne wyrazy współczucia Rodzinie Zmarłego, a przede wszystkim Żonie Pani dr Wandzie Popiołek i Synowi Łukaszowi.

*Panie Profesorze Popiołek! Zygumencie,
Kolego nasz serdeczny! Żegnaj!*

Słowa pożegnania, jakie w imieniu kierownictwa i pracowników Zakładu Ekologii Instytutu Biologii

Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej wygłosiła w dniu 9 sierpnia 1996 roku nad trumną Zmarłego dr hab. Bożena Czarnecka, Kierownik Zakładu.

ROCZNICE JUBILEUSZE ANNIVERSARIES, JUBILEES

PRO MEMORIA

- **150 rocznica urodzin Emila Godlewskiego seniora (30 VI 1847–11 IX 1930)**, fizjologa, chemika rol-

nego, współtwórcy polskiej fizjologii roślin, ur. w Krasocinie, woj. kieleckie, zm. w Krakowie, profesora, kierownika Katedry Botaniki Uniwersytetu Lwowskiego oraz Wyższej Szkoły Rolniczej w Dublinach, długoletniego dyrektora Studium Rolniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego, profesora Katedry Chemii Rolniczej UJ, kierownika Działu Rolnego w Państwowym Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, członka wielu towarzystw naukowych polskich i zagranicznych, m. in. AU i PAU, Société Nationale d'Agriculture de France, Académie des Sciences de L'Institut de France, współodkrywcę oddychania beztlenowego u roślin, badacza m.in. gospodarki wodnej roślin oraz odżywiania się bakterii nityfikacyjnych, autora wielu pionierskich prac oraz podręcznika *Myśli przewodnie fizjologii roślin* (T. 1–2; 1923, 1932), organizatora w UJ pierwszej polskiej szkoły naukowej z dziedziny fizjologii roślin i chemii rolnej, propagatora idei naukowego rolnictwa, współorganizatora nowoczesnych studiów rolniczych (w Akademii Rolniczej w Dublinach i w Studium Rolniczym UJ).

• **125 rocznica urodzin Ludwika Garbowskiego (18 VI 1872–11 VI 1954)**, fitopatologa, ur. w Drzewoszkach Małych k. Żychlina, zm. w Bydgoszczy, docenta SGGW, kierownika Wydziału Chorób Roślin w Państwowym Instytucie Naukowo-Rolniczym w Bydgoszczy, badacza chorób roślin, autora ok. 190 publikacji, m.in. podręczników *Choroby roślin* (1921), *Choroby*